Quero mirar coma Xesús

Xesús, axúdame a mirar coma ti.
A non deixarme levar polos meus xuízos,
interesados, duros e excesivamente crueis.
A observar, non tanto os aspectos negativos,
cuanto a bondade e o nobre dos que me rodean.

A ser prudente, como Ti o fuches
con aquela muller, que adulterada an súa vida,
comezou outra vida nova
ante a túa forma de mirala e corrixila.

A ver o lado bo das persoas.
A non recrearme co sufrimento alleo.
A non ser altofalante de calumnias e mentiras.
A ser humano e non xogar a ser xuíz.
A ter unha mirada que saiba ver o gran de ouro
que hai no corazón de cada persoa.

Para que, fronte á mentira, reine a verdade.
Para que, fronte á condena, brille a túa misericordia.
Para que, fronte á burla, saia a comprensión.
Para que, fronte á humillación, despunte a bondade.
Axúdame a mirar coma ti, Xesús..

...

3 ABRIL 2022

CUARESMA 5ºC

"El que esté sin pecado, que tire la primera piedra".

Misericordia es: DÍA de perdón.

¡No condenes, disculpa y comprende!.

Cuaresma de la Misericordia '16

LECTURAS

ISAÍAS 43,16-21: Mirade que realizo algo novo; darei de beber ao meu pobo.

Isto di o Señor, que abriu camiño no mar e unha senda nas augas impetuosas; que sacou a batalla carros e cabalos, a tropa e os heroes: caían para non levantarse, apagáronse como mecha que se extingue.

« Non lembredes o de outrora, non pensedes no antigo; mirade que realizo algo novo; xa está abrollando, non o notades? Abrirei un camiño no deserto, correntes no ermo. Glorificaranme as bestas salvaxes, chacais e avestruces, porque poñerei auga no deserto, correntes na estepa, para dar de beber ao meu pobo elixido, a este pobo que me formei para que proclame a miña loanza».

SAL.125:

O Señor estivo grande connosco, e estamos alegres.

FILIPENSES 3,8-14: Por Cristo perdino todo, morrendo na súa mesma morte.

Xoán 8, 1-11: *O que estea sen pecado, que lle tire a primeira pedra*.

Narrador: Naquel tempo, Xesús retirouse ao monte das Oliveiras. Ao amencer presentouse de novo no templo, e todo o pobo acudía a el, e, sentando, ensinábaos. Os escribas e os fariseos trouxéronlle una muller sorprendida en adulterio,e, colocándoa no medio, dixéronlle:

Fariseos:-« Mestre, esta muller foi sorprendida en flagrante adulterio. A lei de Moisés manda apedrar as adúlteras; ti, que dis?».

Narrador: Preguntáballe isto para comprometelo e poder acusalo. Pero Xesús, inclinándose, escribía co dedo no chan. Como insistían en preguntarlle, incorporouse e díxolles:

Xesús. - O que estea sen pecado, que lle tire a primeira pedra».

Narrador: E inclinándose outra vez, seguiu escribindo. Eles, ao oílo, foron liscando un a un, empezando polos máis vellos. E quedou só Xesús, coa muller no medio, que seguía alí diante. Xesús incorporouse e preguntoulle:

Xesús:-« Muller,onde están os teus acusadores?; ningún te condenou?».

Narrador: Ela contestoulle:

Muller:-« Ningún,Señor».

Narrador: Xesús díxolle:

Xesús: -« Tampouco eu te condeno. Anda, e en adiante non peques máis».

Palabra do Señor.

(Narrador – Fariseos – Xesús - Muller)

La ley está escrita en piedra, pero Jesús apunta los pecados en arena que se borra con

Misericordia é: DÍA de perdón.
Non condenes, desculpa e comprende!.

1. VER:Un xogo e un conto

-**O xogo das palabras escritas: Colocámonos** en parellas sentados enfrontados. Un de cada parella dáse a volta e escribe unha palabra nas costas do compañeiro para que a adiviñe. Cámbianse os roles e séguese con outras palabras: paz, amor, perdón, amizade, Deus e misericordia. Dialógase sobre as dificultades e cales escribiría Xesús no noso corazón.

-Contamos **historia do saco do carbón**: Pedro entrou na súa casa pateando e contando a seu pai que o seu amigo Alberte o tiña humillado fronte aos seus amigos e por iso lle desexaba todo tipo de males. O pai propúxolle coller un saco de carbón e que lle tirara un carbón por cada desexo malo a unha camisa branca como se fose Alberte. Así o fixo. Á camisa chegáronlle poucos carbóns pero el estaba todo negro. E é que o mal que desexamos aos outros devólvesenos multiplica en nós.

Que nos din o xogo e o conto?

2. XULGAR: Xesús non condena e perdoa.

-**No** evanxeo de hoxe uns homes levan a Xesús unha muller casada que foi infiel (=adúltera). E,con mirada vingativa, preguntan a Xesús que lle parece aplicarlle a lei xudía de apedrar a esta clase de pecadores. El contéstalles que ***"o que estea sen pecado que tire a primeira pedra"*.** Ponse a facer garabatos escribindo no chan, eles vane liscando e Xesús dille: ***"Muller, tampouco eu te condeno. Anda e en adiante non peques máis".***

QUE NOS QUERE DICIR XESÚS?

-**É moi fácil condenar a unha persoa: e** cantas críticas facemos, canto dano podemos facer.

-**Non xulgues a ninguén e respecta a todos, i**so si, condena as malas accións. Xesús ante os acusadores toma posición, a ela acóllea.

-**Xesús en vez de condenar perdoa,** da outra oportunidade, anima ao cambio e devólvelle a dignidade perdida. Cancélalle o seu pecado r ela comeza una vida renovada (non adulterada).

Cando me sentín eu acusador ou acusado? Que palabras escribiría Xesús no noso corazón? Pos limites ao teu perdón a alguén?

3. ACTUAR:Non condenes,desculpa e comprende!

-Prepara ben o **sacramento d**a misericordia. Escribe no teu corazón: paz, amor, perdón, amizade, Deus, misericordia.

-**Reza o Noso Pai:** perdoa coma nós perdoamos, non nos deixes caer na tentación, líbranos do mal.

-**Sé máis comprensivo cos fallos alleos,** supera costumes machistas cara á muller, abre os ollos a tantos corazóns rotos que hai ao teu redor. Pon paz e perdón onde esteas.

Que vas facer? E como grupo?